

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1930

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 62

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

Νόμος 4473. Περί κυρώσεως τῆς διεθνoῦς περὶ ἐμπορίας τῶν δούλων συμβάσεως. 1

Διατάγματα

Περί παρατάσεως ἐπὶ δήμενον τοῦ μετὰ τῆς Πολωνίας δασμολογικοῦ καθεστώτος. 2
Περί συστάσεως Ταμείου Περουσίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Πάργας. 3
Περί τροποποιήσεως κανονισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. 4
Περί ἀποστολῆς εἰς Γαλλίαν 7 ὁπλιτῶν Φρουρᾶς Κυβερνείου. 5
Περί ὀρισμοῦ σταθμῶν προαιρετικῆς πλοηγῆσεως πλοίων. . . . 6

Ὑπουργικαὶ ἀνακοινώσεις

Περί ἀμοιβαίας ἐκδόσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐπὶ τμήματι τῆς ρήτρας τοῦ μάλλον ἐννοουμένου Κράτους ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν προσελύσεων. 7

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περί κυρώσεως τῆς διεθνoῦς περὶ ἐμπορίας τῶν δούλων συμβάσεως.

Νόμος 4473

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1ον.

Κυροῦται ἡ ἐν Γενεύῃ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1926 καταρτισθεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων θεώντως ἐξουσιοδοτημένων υπογραφείσα «σύμβασις περὶ δουλείας», ἥς τὸ κείμενον ἐπισυνάπτεται ἐν Γαλλικῷ καὶ Ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἄρθρον 2ον.

Ὁ ἐναγὸς πράξις ἐκ τῶν ἀναγραφέντων ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης συμβάσεως ἡ ὁ ὁποσδήποτε συνειργήσας εἰς τοιαύτην ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 321, ἐδαφ. 3 τοῦ Ποινικ. Νόμου, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέξει περίπτωσης ἐφαρμογῆς βαρυτέρας ποινῆς.

Ἐν περιπτώσει καταδίκης διὰ τῆς ἀνωτέρω πράξεως ἔστω καὶ εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν, ἐπέρχονται αὐτοδικαίως οἱ συνάπτεται τῶν ἄρθρων 21, 23 καὶ 33 τοῦ Ποινικ. Νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΒΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γ. Σίδερης

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Α. Μιχαλακόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τῶν υπογραψάντων τὴν Γενικὴν πράξιν τῆς Συνδιασκεψέως τῶν Βρυξελλῶν τοῦ 1889—90 ἐκπεφρασμένην στερρὰν πρόθεσιν τῶν γὰ θέσσει τέρας εἰς τὴν ἐν Ἀφρικῇ διεξαχθεῖσαν δουλειαν, .

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ υπογραψάντες τὴν συμφωνίαν τοῦ SAINT—GERMAIN EN LAYE τοῦ 1919 σκοποῦσαν τὴν ἀναθεώρησιν τῆς Γενικῆς πράξεως τοῦ Βερολίνου τοῦ 1885 ὡς καὶ τῆς τοιαύτης συναφούς τῇ δηλώσει τῶν Βρυξελλῶν τοῦ 1890 ἐδήλωσαν τὴν πρόθεσιν τῶν γὰ ἐξελείψωσιν ὁλοκληρωτικῶς τὴν δουλείαν ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς μορφὰς καὶ τὴν ἐμπορίαν τῶν δούλων κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἐκθεσιν τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Δουλείας, διορισθεῖσας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τῇ 12 Ἰουνίου 1924,

Ἐπιθυμοῦντες γ' ἀναπτύξωσι καὶ συμπληρώσωσι τὸ ἔργον τῆς Πράξεως τῶν Βρυξελλῶν, ὡς καὶ γὰ ἐξέδρουν τὰ κατὰ κληκὰ μέσα πρὸς πηλικόσμιον πηλικαιοποίησιν τῶν ἐκπεφρασμένων διαθέσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἐμπορίαν τῶν δούλων τῶν υπογραψάντων τὴν Συμφωνίαν τοῦ SAINT GERMAIN EN LAYE, ἀναγνωρίζοντες δὲ τὴν ἀνάγκην συναρμοσμένης συμφωνίας λεπτομερεστέρως τῶν ἐν τῇ προερρηθείσῃ διαλαμβανόμενων.

Κρίνοντες ἐξ ἄλλου ἀναγκαῖον γὰ προλάβωσι τὴν διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας δημιουργεῖσαν συνθηκῶν ἀνελύγων πρὸς τὰς τῆς δουλείας,

Ἀπεφάσισαν γὰ συνάψωσι συμφωνίαν καὶ διώρισαν ἀντιπροσώπους τῶν τοῦς . . . . .
. . . . .
οἵτινες μετὰ τὴν προεργασίαν τῶν διαπιστευτηρίων τῶν συνειργήσαντων τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς συμφωνίας ὁρίζεται ὅτι:

1) Δουλεία εἶναι ἡ κατάστασις ἀτόμου ὑποκειμένου εἰς τὰς περὶ δικαίον τῆς ιδιοκτησίας ἀρχὰς ἡ τινὰς ἐξ αὐτῶν.

2) Ἡ ἐμπορία τῶν δούλων περιλαμβάνει πᾶσαν πρᾶξιν συλλήψεως, ἀποκτήσεως, διαθήσεως ἀτόμου, σκοποῦσαν τὴν εἰς δουλείαν ὑπαγωγὴν αὐτοῦ, πᾶσαν πρᾶξιν προσκτήσεως δούλου ἐπὶ σκοπῷ μεταπωλήσεως ἢ ἀνταλλαγῆς αὐτοῦ, πᾶσαν πρᾶξιν παραχώρησεως κεκτημένου δούλου διὰ πράξεως πωλήσεως ἢ ἀνταλλαγῆς καὶ ἐν γένει πᾶσαν πρᾶξιν ἐμπορίας ἢ μεταφορᾶς δούλων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβον ἤδη τὰ κατάλληλα μέτρα, ὑποχρεοῦνται, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδάφη τὰ εὐρισκόμενα ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν, ἐπικυριαρχίαν, δικαιοδοσίαν, προστασίαν ἢ κηδεμονίαν αὐτῶν:

α') Νὰ προλαμβάνωσι καὶ νὰ καταστέλλωσι τὴν ἐμπορίαν.

β') Νὰ ἐπιδιώκωσι τὴν παντελῆ ἐξάλειψιν τῆς δουλείας ὅφ' ὅλας αὐτῆς τὰς μορφὰς βαθμῶδιν καὶ ὡς τάχιστα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προέλθωσιν εἰς πάντα τὰ κατάλληλα οἰαδήποτε μέτρα πρὸς πρόληψιν ἢ διώξιν τῆς ἐπιδησίας, ἀποδησίας, μεταφορᾶς δούλων ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης καὶ γενικῶς ἐπὶ παντὸς πλοίου φέροντος τὴν σημαίαν αὐτῶν.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνάψωσιν ὡς οἶδν τε τάχιστα γενικὴν σύμβασιν περὶ ἐμπορίας τῶν δούλων, παρέχουσαν δικαιώματα καὶ ἐπιβάλλουσαν ὑποχρεώσεις ἀναλόγους πρὸς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς 27 Ἰουνίου 1925 περὶ διεθνούς λαθρεμπορίου τῶν ὀπλίων (ἄρθρα 12, 20, 21, 22, 23, 24 καὶ παράγραφοι 3, 4, 5 μέρους II παραρτήματος II), ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς δευτέρας παραγραφῆς αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε διὰ τῆς γενικῆς ταύτης συμβάσεως τὰ πλεῖστα οἰαδήποτε συμβληθρομένης Δυνάμεις, ἔστω καὶ μικρᾶς χωρητικότητος, δὲν θὰ τίθενται εἰς ἥσσαν μοῖραν ἐτέρας τοιαύτης.

Ἐξυπακούσται ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὡς ἄνω γενικῆς συμβάσεως, καθὼς καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς μὴ προσκρούσεως εἰς τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καθορισθείσας ἀρχάς, εἶναι ἐλεύθερα νὰ συμφάψωσιν ἀναμεταξύ των πᾶσαν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν ἐπιβαλλομένην ἐκ τῆς εἰδικῆς θέσεως ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ κριθομένην κατὰλληλῶν πρὸς ὁλοκληρωτικὴν καὶ ταχύτεραν ἐξάλειψιν τῆς δουλείας.

Ἄρθρον 4.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουσιν ἀμοιβαίως πρὸς ἄλληλα πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξάλειψεως τῆς δουλείας καὶ ἐμπορίας τῶν δούλων.

Ἄρθρον 5.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ προσηγορία εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἢ υποχρεωτικὴν ἐργασίαν δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας καὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ἕκαστον διὰ τὰ ἐδάφη τὰ διευθελοῦντα ὑπὸ τὴν αὐτοῦ κυριαρχίαν, ἐπικυριαρχίαν, δικαιοδοσίαν, προστασίαν ἢ κηδεμονίαν νὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως ἡ ὑποχρεωτικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ ἐργασία μὴ δημιουργήσῃ συνθήκας ἀναλόγους πρὸς ἐκείνας τῆς δουλείας.

Συμφωνοῦσιν οὖν:

1) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τῆς ὡς ἄνω δευτέρας παραγράφου, προσφυγὴ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἢ υποχρεωτικὴν ἐργασίαν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν παρὰ μόνον πρὸς ὕψος τοῦ Δημοσίου.

2) Εἰς μέρη ὅπου τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐργασίας ἐνεργεῖται οὐχὶ πρὸς ὕψος τοῦ Δημοσίου τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ τείνωσι τὰς προσπάθειάς των νὰ θέσωσι βαθμῶδιν καὶ ταχέως τέρμα εἰς αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅσον ὑφίσταται θὰ ἐνεργηται μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ἐναντι ἀντιστοίχου ἀμοιβῆς καὶ ἄνευ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀλλοτρίως τοῦ συνήθους τύπου διακονῆς τῶν ἐργαζομένων.

3) Πάντως, αἱ ἀρμόδιαι κεντρικαὶ ἀρχαὶ θὰ ἀναλαμβάνουσι τὴν εὐθύνην τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἢ υποχρεωτικὴν ἐργασίαν.

Ἄρθρον 6.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προέλθωσιν εἰς τὰ σχετικὰ νομοθετικὰ μέτρα ὅπως αἱ παραβάσεις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων θεσπισθέντων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως τιμωρῶνται. αὐστηρῶς ἐν ἡ περιπτώσει ἡ ποινικὴ νομοθεσία ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀνεπαρκὴς πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 7.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κοινοποιήσωσι πρὸς ἄλληλα καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν πάντα νόμον ἢ κανονισμόν ὃν ἤθελον θεσπίσει πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 8.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν ὅτι διὰ πᾶσαν διαφορὰν ἀναφυεσμένην ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐρμηνείας ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, μὴ λυθησομένην δὲ διὰ τῆς ἀμέσους συνεννοήσεως, κατὰλληλοι πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς εἶναι τὸ Διαικὲς Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὰ μέρη μεταξύ των ὁποίων ἀναφύῃ διαφορὰ ἢ τινα ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσιν υπογράψει τὸ προτόκολλον τῆς 16 Δεκεμβρίου, ἡ λύσις τῆς διαφορᾶς θὰ ἀνατεθῇ τῇ οἰκείᾳ βουλήσει καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἴτε εἰς τὸ Διαικὲς Διεθνὲς Δικαστήριον, εἴτε εἰς διαιτητικὸν δικαστήριον οὕτινος ἡ σύστασις ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907 περὶ τῆς εἰρηνικῆς λύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν, εἴτε εἰς οἰονδήποτε ἄλλο διαιτητικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἶναι ἐλεύθερον νὰ δηλώσῃ εἴτε κατὰ τὴν υπογραφήν ἢ κατὰ τὴν ἐπιγράφωσιν ἢ προσχώρησιν αὐτοῦ ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ μερικῶν ἐξ αὐτῶν, ἡ παραδοχὴ των δὲν δεσμεύει εἴτε τὸ σύνολον τῆς ἐπικυριαρχίας, ἐπικυριαρχίαν, προστασίαν, δικαιοδοσίαν ἢ κηδεμονίαν αὐτοῦ καὶ δύναται μεταγενεστέρως νὰ προσχωρήσῃ χωριστὰ διὰ τὸ σύνολον ἢ δι' ὀρισμένας διατάξεις ἐπ' ὀνόματι τοῦ μέρους τούτου.

Ἄρθρον 10.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἐν ἐκ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελε καταγγεῖλαι τὴν παρούσαν Σύμβασιν, ἡ καταγγελία θὰ κοινοποιηθῇ γραπτῶς εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ὅστις θὰ κοινοποιήσῃ γνήσιον ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα μέρη μετὰ τῆς ἀναγραφῆς τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπ' αὐτοῦ λήψεως τῆς κοινοποιήσεως.

Ἡ καταγγελία δὲν θὰ ἰσχύσῃ παρὰ μόνον ἐναντι τοῦ κοινοποιήσαντος αὐτὴν Μέρους καὶ ἐν ἑσῶς μετὰ τὴν λήξιν τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἡ καταγγελία δύναται νὰ γίνῃ χωριστὰ δι' ἕκαστον τμήμα ἐδάφους διευθετούμεν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν, ἐπικυριαρχίαν, προστασίαν, δικαιοδοσίαν, κηδεμονίαν τοῦ καταγγέλλοντος Μέρους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παρούσα Σύμβασις, ἥτις θὰ φέρῃ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ τῆς ὁποίας ἔχουσιν αὐθεντικότητα τὸ τε Γαλλικόν καὶ Ἀγγλικόν κείμενον, θὰ εὐρίσκηται μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1927 εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κρατῶν τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν πρὸς υπογραφήν.

Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ. Τ. Ε. θὰ φέρῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν εἰς γνῶσιν τῶν μὴ

υπογραφήντων κρατών, ὡς καὶ ἐκείνων, ἅτινα δὲν εἶναι μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. ἐν προσχωρήσει.

Τὴν ἐπιθυμίαν νὰ προσχωρήσῃ κράτος ἐξελίκεται νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν πρόθεσίν του ταύτην εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε. ἀποστέλλον συγχρόνως καὶ τὸ ἔγγραφο τῆς προσχωρήσεώς του, ὅπερ οὐ κατὰθεθὴ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κ. Τ. Ε.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς οὐ κοινοποιήσῃ ἀμέσως πρὸς πάντα τὰ Ὑψιλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη κακυρωμένον ἀντίγραφον τῆς κοινοποιήσεως ὡς καὶ τὸ ἔγγραφο τῆς προσχωρήσεως μετὰ τῆς ἀναγραφῆς τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήψεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παρούσα Σύμβασις οὐ ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ πράξεις τῆς ἐπικυρώσεως οὐ κατὰθεθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε., μέσω τοῦ ὁποίου ἡ ἐπικύρωσις οὐ κοινοποιήσῃ εἰς τὰ Ὑψιλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη. Ἡ σύμβασις ἰσχύει ἐναντι ἐκάστου Κράτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς εἰς αὐτὴν προσχωρήσεώς του.

Ἐφ' ὃ οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν ἐν Γενεύῃ τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1926 ἐφ' ἐνὸς καὶ μόνον ἀντιτύπου, ὅπερ κατὰθεθῆται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κ. Τ. Ε., ἐνῶ γνήσιον ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον οὐ δοθῇ ἐκάστῳ τῶν προσυπογραψάντων Κρατῶν.

Ἐπώνται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Ἀντιπροσώπων.

Βασιλεῖον Σέρβων. Κροατῶν καὶ Σλοβένων—Γιζέάνοβιτς

Σουηδία—Χέννινγκ

Τσεχοσλοβακία—Βεβέρκα

Οὐγγαρία—Φερνανδὲξ ἰ Μεντίν

Ἰταλία—Σαλόνι

Λετωνία—Δούλμανς

Λιθουανία—Σιτζίκαουσκις

Νορβηγία—Νάνσεν

Παναγρία—Μορῆλς

Περσία—Ἀρῶ

Πολωνία—Ζιλέτσκι

Πορτογαλλία—Βασκονσέλλος

Ρουμανία—Τιτουλέσκου

Αὐστρία—Δόλφ

Ἑνωτὶς Ν. Ἀφρικῆς—Σμῆτ

Νέα Ζηλανδία—Πάρρ

Ἰνδία—Βινσέντ

Βουλγαρία—Μικῶφ

Κίνα, Τσάο-Χσὺν-Τσού

Κόρεα—Οὐρβαν

Κούβα—Βατανκούρ

Δανιμαρκία—Ζιλέ

Ἰαπωνία—Ραμπέρτς

Ἑθιοπία—Αλῆ-τωνα

Αἰθιοπία—Γκατατσού, Μιχόναν, Γερόν, Τζαφῆ

Φινλανδία—Ἐρίχ

Γαλλία—Κλωῆδ

Ἑλλὰς—Δ. Κακλιαράς, Δ. Δανδραμῆς

Ἀλβανία—Δ. Ντῆνο

Γερμανία—Δ. Καρλφόν Σούβερε

Αὐστρία—Πρὶντλ

Βέλγιον—Α. Βροδνερ

Ἀγγλία—Ροβέρτ Σέσιλ

Κροατία—Φόστς

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ συστάσεως ἐπὶ δὴμιον τοῦ μετὰ τῆς Πολωνίας δημολογικοῦ καθεστῶτος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπὶ ὄψει τὸ ἄρθρον 1 παρὰ γρ. 4 τοῦ Νόμου 3826 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Τελωνειακοῦ δασμολογίου Νόμων» δημοσιευθέντες διὰ τοῦ ἐπὶ ἀριθμ. 80 (τεύχος Α') τῆς 28 Ἰανουαρίου 1929 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον

Παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας εἰσέτι ἢ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀραι-εαυότητος ἐφαρμογῇ ἐπὶ τῶν Πολωνικῶν Ἐμπορευμάτων τῶν εἰσπαρμένων εἰς Ἑλλάδα τοῦ ἐλαχίστου δασμολογίου εἰσπαρ-γῆς ἀνεῦ τῆς εἰρήρας τοῦ μάλλον εἰσπαρμένου Κράτους. Τὸ δι-μῆνον τοῦτο ἄρχεται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1929 καὶ λήγει τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1930, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1930 ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προσελύσεων ὁ μέγιστος δασμὸς τοῦ δασμολογίου.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ῃ Ἰανουαρίου 1930

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΒΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Α. Μεχλινάπουλος, Δ. Δίρκας, Γ. Δ. Σιδεράς, Γ. Πικαν-δρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλαβῆς, Β. Καραπαχωρίτης, Κ. Σπυρίδης, Ἐμ. Ἐρμάνουλιδης, Θ. Σαφούλης, Δ. Ν. Μπόττσερης, Β. Δεληγιάννης, Α. Παπαῆς.

(3)

Περὶ συστάσεως Ταμείου Ἡρορίας Ἐλαιοπαρaxyωγῆς Πάργας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπὶ ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. 3147 καὶ τὸ ἄρθρον 1417 τοῦ Νόμου 3553, τὸ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1928 Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἡρορίας Ἐλαιοπαρaxyωγῆς Περ-αμυθιάς-Μαργαριτίου» καὶ τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1929 τοιοῦτον «περὶ ἐπίσευξης φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Περ-αμυθιάς-Μαργα-ριτίου» μετὰ σύμφωνον γνωμάτευσιν τοῦ Γεωργικοῦ Συμβου-λίου, καὶ τὴν ἐπὶ ἀριθμ. 24 τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρα-τείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκο-νομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1) Ἡ περιχὴ Πάργας ἀποσπᾶται ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ Ταμείου Ἡρορίας Ἐλαιοπαρaxyωγῆς Περ-αμυθιάς-Μαργαρι-τίου, συσταμένη ἐν τῇ περιχῇ ταύτῃ ἰδίῳ Ταμείου Ἡρο-ρίας Ἐλαιοπαρaxyωγῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον Ἡρο-ρίας Ἐλαιοπαρaxyωγῆς Πάργας» ὅστις ἐδρὰ ἐρίκεται ἡ κο-μὴ Πάργας.

2) Ὁρίζεται ἐφεξῆς ὡς περιφέρειαι τοῦ Ταμείου Ἡρο-ρίας Ἐλαιοπαρaxyωγῆς Περ-αμυθιάς καὶ Μαργαριτίου πλὴν τῆς περιχῆς Πάργας.

3) Τὸ ἐκ τῆς περιχῆς Πάργας προὐν τῆς διὰ τοῦ Δι-α-

τάγματις τῆς 26 Ἰουνίου 1928 «περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἑλαιοπαρaxyῆς Παρχμυθιάς—Μαργαριτίου» ἐπιβλήθεισας φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων κατατέθησεται εἰς τὸ εἰσέιν Ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ὀνόματι τοῦ συνιστωμένου Ταμείου Προνοίας Ἑλαιοπαρaxyῆς Παρχμυθιάς.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας

Κ. Σπυρίδης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργός
Β. Δεληγιάννης

(4)

Περὶ ἱσοποιοῦσας Κανονισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου
Στρατιωτικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχον-
τος ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 4821 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ»,
ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Τὸ Τμήμα Π τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ ἀπὸ 2 Αὐγούστου 1928
κανονισμοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ὡς οὗτος ἐτροποποιή-
θη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1930 Διατάγματος, τροπο-
ποιεῖται ὡς ἑξῆς :

ΤΜΗΜΑ Π.

- 1) Παιθαρχία ἐν γένει.
  - 2) Ἐφαρμογὴ νόμου «περὶ κατατάξεως ἀξίωματικῶν εἰς
τοὺς ἀξιωματικοὺς Χωροφυλακῆς.
  - 3) Παραπτώματα καὶ ποινὰ ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν
Χωροφυλακῆς.
  - 4) Ἀνακριτικὰ Συμβούλια ἀνθυπαυστῶν καὶ ὁπλιτῶν
Χωροφυλακῆς.
  - 5) Παράπονα ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς.
  - 6) Πθικαὶ ἀμοιβὰὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς.
  - 7) Ἐπεξεργασία καὶ εἰρήγησις διὰ τὰς ἡθικὰς ἀμοιβὰς
ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπαυστῶν Χωροφυλακῆς, τῶν Δι-
ταγμάτων, ὅσαις ἀπαιτοῦνται τοιαῦται, προκαλουμένων
παρὰ τῆς Διορθώσεως Διοικητικοῦ.
- Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ
ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός
Θ. Σοφούλης

(5)

Περὶ ἀποστολῆς εἰς Γαλλίαν 7 ὁπλιτῶν Φρουρῆς
Κυβερνείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1929 ἀναφερόν-
τος ἐν Παρισίοις Πρεσβευτοῦ Ἡμεῶν, καὶ προτάσει τοῦ Ἡμε-
τέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ
διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τὴν Γαλλίαν ἀποστολὴν ἐνδὸς βελο-
φόρου καὶ ἑξ' εὐζώνων τῆς Φρουρῆς Κυβερνείου, ὅπως συμμα-

Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου

τάσσωσι εἰς τὰς ἐκεῖ διοργανωμένους ἐορτὰς ἐπὶ τῇ Ἑλ-
λαδικῇ τῆς Ἡμετέρας Ἀνεξαρτησίας. Ἀποζημιώσιν ἡ-
μερησίαν τοῦτον ὀρίζομεν τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 512127 Ε.Δ.
προβλεπομένην ἤτοι 30 ρ. γ. διὰ τὴν ὑπαξίωματικῶν καὶ 25
διὰ τοὺς εὐζώνους.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ
ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός
Θ. Σοφούλης

(6)

Περὶ ὀρισμοῦ σταθμῶν προαιρετικῆς πλοηγίσεως πλοίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 38 παρ. 1 τοῦ νόμου 4159
«περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Α. «περὶ ὀρ-
γανώσεως τῆς Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας», προτάσει τοῦ ἐπὶ
τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμασιν τοῦ
Συμβουλίου Ἑμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπι-
κρατείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ὅρίζομεν σταθμοὺς προαιρετικῆς πλοηγίσεως πλοίων εἰς
τοὺς κάτωθι λιμένας :

- 1) Κερκύρας, 2) Πρεβέζης, 3) Ἰθάκης, 4) Ἀστικῶν.
- 5) Ἰτέας, 6) Γυθείου, 7) Ναυπλίου, 8) Χανίων, 9) Θή-
ρας, 10) Βαθέος Σάμου, 11) Καρλόθωσι Σάμου, 12) Μυ-
τιλήνης, 13) Ἀλεξανδρουπόλεως, 14) Κόμης, 15) Νέου
(ἔργου Μουτσούνης), 16) Κόθου, 17) Ρεθύμνου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ
ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Δ. Νότη Μπότσαρης

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(7)

Ἀρ. 658.

Περὶ ἀμοιβῆς ἐφαρμογῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρ-
κίας ἐπὶ τριμήνιον τῆς ρήτηρος τοῦ μᾶλλον ἐννοουμένου
Κράτους ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν πολεμείων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διὰ διακινώσεων, ἀνταλλαγεῖσθαι ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰα-
νουαρίου 1930, μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ
τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας συμφωνήθη ἡ ἀμοιβὰ ἐπὶ
τρίμην ἐφαρμογῇ ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ τῆς ρήτηρος τοῦ
μᾶλλον ἐννοουμένου Κράτους ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν πολεμεί-
ων ἀπὸ τῆς 11 Ἰανουαρίου 1930.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντής

Ἄλ. Βούρος